

19:29-20:11 National horror (continued)

1. Abarbanel to Shoftim 20:3

ולפי שזה יספר אח"כ איך שלחו אליהם בני ישראל מלאכים ולא שמעו אליהם בני בנימין, אחשוב שפירוש "וישמעו בני בנימין" הוא שנתקבצו הם ביניהם לפי שנתקבצו בני ישראל, ויהיה 'וישמעו' כמו (שמו"א ט"ו ד') 'וישמע שאול את העם', ... יספר הכתוב שמיד שישראל נאספו במצפה נתקבצו גם כן בני בנימין כלם בעריהם, והוא ממה שיורה שידעו מהדבר הרע שהוא שנעשה ולכן נקבצו לעמוד על נפשם. Because it tells afterward how Israel sent messengers to them and Binyamin did not listen, I think the meaning of "And Binyamin heard" is that they gathered among themselves as a reaction to the gathering of the rest of Israel. *Vayishmiu* is like "And Shaul summoned the nation" (Samuel I 15:4)... The verse says that immediately when Israel gathered in Mitzpah, Binyamin also gathered in their cities. This teaches that they knew of the evil deed that had been done, and therefore they gathered to defend themselves.

2. Ralbag to Shoftim 20:1

ולמען יוכלו להתעכב שם עד בערם הרע שלחו עשירית המחנה לקחת צידה לעם.
And so that they could remain there until they could eradicate the evil, they sent one-tenth of the camp to acquire the needs of the camp.

3. Abarbanel to Shoftim 20:11

כאיש אחד חברים, רוצה לומר לא בערך היותם שבטים נפרדים, אבל בהיותם כאיש אחד חברים, שאיש אל רעהו יעזורו...
As one, allies, meaning not as separate tribes but as one man, allies, each helping the next...

4. Talmud, Chagigah 26a

"ובשעת הרגל [הכל נאמנים] אף על התרומה" - מנהגי מילי? אמר רבי יהושע בן לוי, דאמר קרא "ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד, חברים" - הכתוב עשאן כולן חברים.
"And during the festival [all are credible] even regarding [purity for] terumah" – How do we know these laws? Rabbi Yehoshua ben Levi said: The verse says, "And all Israel gathered to the city as one man, *chaverim*" – the text made them all *chaverim*.

20:12-48 War with Binyamin

5. Abarbanel to Shoftim 20:8

עם היות הדבר הזה קרה בשבט בנימין לבד, ושמן הדין היה ראוי שאנשי שבטו הם יבערו הרעה הזאת ויענישו החוטאים ושאר השבטים ישובו לאהליהם... ישראל חששו לארבע דברים. ראשון שאין מלך ואין שופט בישראל, והיה שם כללות ישראל עם הסנהדרין כלם, וכאלו היו הם לכללותם במקו' מלך להיות בתוכם סנהדרי גדולה הכוללים משפט כל ישראל. שני שאין בני ישראל כשאר האומות, שכל משפח' מהם לדרכו פנו, אבל השבטים כלם בני איש אחד וכלם מתאחד' כאחד וערבים זה לזה. שלישי שהיה החטא הזה זמה והוא עון פלילי... רביעי שהיה זה החטא דומה לחטאת סדום ועמורה אשר הפכם ד'...

Even though this happened only in the tribe of Binyamin, and by law it would have been appropriate for that tribe to eradicate this evil and punish the sinners, and the other tribes should have returned to their tents... But Israel was concerned for four elements: First, there was neither king nor judge in Israel, and all Israel was gathered there with the entire Sanhedrin, as though this gathering was in lieu of a king, having among them the Great Sanhedrin which contains the judgment of all Israel. Second, Israel is not like other nations, in which each family goes its own way; the tribes are all the sons of one man, and all unite as one and are responsible for each other. Third, this sin was sexual immorality, a high crime... Fourth, this sin resembled that of Sdom and Amarah, which Gd had destroyed...

6. Abarbanel to Shoftim 20:16

הבחינה החמשית מפני שבני הגבעה כווננו במעשה הזה לכלות הרגל ממקומם ושלא יעבור עוד בארצם איש או אישה, ומפני זה היו חייבי מיתה כפי המשפט המדיני לעשות גדר וסייג לשאר הערים וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יזידון לעשות עוד כדבר הרע הזה...
The fifth aspect was that the people of Givah intended via this deed to eliminate travel from their place, and no man or woman should travel through their land. Therefore they were liable for death according to national law, to make a fence for other cities, and all Israel would hear and fear and not be so bold as to do such an evil thing...

7. Malbim to Shoftim 20:1

אם היו הולכים בזה אחר משפט התורה בנידון פרטי, לא היו בעלי הגבעה חייבים מיתה, כמ"ש הרמב"ן, שעל מה שרצו לאנוס אותו היה רק מחשבה ולא עשו בפועל... רק שישראל התקנאו על כי נעשה בקהל ובפרסום, שבזה נדונים כדין כופרים, כי רבים המתאספים לנבלה גדולה כזאת בשאט נפש, ועם כל הפרטים שנצטרפו במעשה זאת הם קרובים לעיר הנדחת, ויכולים להרגם למגדר מלתא לפי צורך שעה, וזה לא יוכל לעשות רק או מלך ישראל שיכול להרגם מדין המלכות, או כללות ישראל עם הסנהדרין בראשיהם...

Had they followed the law of the Torah for specific cases here, then the people of Givah would not have been liable for death, as Ramban wrote. Their desire to rape him was a thought, but they did not do it... Only, Israel was outraged that this was done as a gang, in public, such that they had the status of outlaws, for when many gather for a disgusting act of such magnitude, with such wantonness, with all of the specifics rolled into this action, they are close to an *ir hanidachat*, and the people may execute them to fence in the matter for the need of the moment. This could not be done other than with a king in Israel, who could kill them with royal authority, or by the act of the gathering of Israel, led by the Sanhedrin...

8. Ramban to Bereishit 19:8

מפני שהיו חפצים ואומרים לעשות נבלה כאנשי סדום, ראו השבטים לעשות סייג לתורה שלא יעשה ולא יאמר כן בישראל, כמו שאמרו "ונבערה רעה מישראל" (שם). וזה הדין הוא ממה שאמרו רבותינו (סנהדרין מו א) בית דין מכין ועונשין שלא מן התורה ולא לעבור על דברי תורה אלא לעשות סייג לתורה... ולפי דעתי שזה ענשם של ישראל להנגף בתחילה, מפני שלא היתה המלחמה נעשית מן הדין, והגדר עצמו על שבט בנימין היה מוטל לעשותו, ולא עליהם, שמצוה על השבט לדון את שבטו (ספרי קמד):

Because they desired and said they would perform a disgusting deed like the men of Sdom, the tribes saw a need to make a fence around the Torah lest such a thing be done or spoken of in Israel, as in, "And we will eradicate evil from Israel." This is along the lines of Sanhedrin 46a, "A court may strike and punish without license from the Torah – not to transgress the Torah, but to fence in the Torah."... And in my view, this is why Israel was punished, to be harmed first, because this war was illegal, and the fence was for the tribe of Binyamin to perform, not for them, for the mitzvah is for a tribe to judge its own. (Sifri 144)

9. Abarbanel to Shoftim 20:13

והנה זכר שבני בנימן חרה אפם לפי שלא שלחו אליהם בני ישראל מתחלה ועשו הסכמה שלא מדעתם.

It mentioned that Binyamin were angered because Israel had not first sent to them, and had come to a decision without them.

10. Prof. Yechezkel Kaufmann, Shoftim 20:13

הרגש השבטי גבר על ההכרה המוסרית.

The tribal instinct overpowered moral judgment.

11. Tosafot to Shevuot 8a

ו"מאשר חטא על הנפש" הוי לרבנן לשון חסרון כמו (מלכים א א) והייתי אני ובני שלמה חטאים וכמו (שופטים כ) אל השערה ולא יחטיא And "because he *chata* against the *nefesh*", per the Sages, is an expression of deficiency, like "I and my son Shlomo would be *chataim*" and Shoftim 20:16.

12. Malbim to Shoftim 20:17

והי' מספרם גם עתה ד' מאות [אלף], מודיע שקיימו דבריהם ולא סר אחד מהם לביתו, ולא שבו כל הירא ורך הלבב ודומיהם, כי הלכו כלם: Their number was now 400,000 – informing us that they maintained their word, and not one of them left for home, and the fearful and soft-hearted and the like did not retreat, for all of them went.

13. Radak to Shoftim 20:26

הנראה בעיני כי על שילה אמר כי שם היה הארון... ויתכן לפרש גם כן שהביאו הארון לבית אל כי בית אל סמוך לשילה הוא... והביאוהו שם להתפלל שם ויענם הא-ל יתעלה בזכות יעקב שבירך אותו אלקים שם, ונולד באותו פרק בנימן. אלא שאין משמעות הפסוק שהביאו הארון שם אז, כי הפסוק אומר "ושם ארון ברית וכו'..."

14. Malbim to Shoftim 20:18

ולא שאלו אם יעלו למלחמה, ולא אם יצליחו במלחמתם, כי בטחו על גבורתם ועל זרועם זרוע בשר.